

فرهنگ واژگان تخصصی فضای سبز

آب خام به آبی گفته می شود که پس از استحصال از منبع خود هیچگونه عملیات بهینه سازی بر روی آن صورت نگیرد. این آب مناسب استفاده در دیگ های بخار و آب گرم نمی باشد و جهت آبیاری فضای سبز به کار می آید.

آب خام

تمامی فعالیت های احیایی و اصلاحی شامل فعالیت های بیولوژیک، بیومکانیک و مکانیکی است که به منظور مدیریت منابع حوزه ی آبخیز اعم از طبیعی، کشاورزی، اقتصادی و انسانی برای بهبود منابع آب و خاک انجام می شود.

آبخیزداری

یک روش آبیاری است که در آن آب توسط شبکه ی لوله ها در عرصه تحت کشت، بافشار توزیع شده و از طریق خروجی ها مانند آب پاش ها و قطره چکان ها در دسترس گیاه قرار می گیرد. عامل ایجاد فشار اکثراً ایستگاه پمپاژ، یا فشار حاصل از شیب و یا فشار آب پشت سد هاست.

آبیاری تحت فشار

آبیاری غرقابی

نوعی آبیاری است که در آن زمین به کرت های با شیب کم تقسیم شده و آب ، تمام واحد آبیاری را پوشانده و در حالت سکون در خاک نفوذ می کند.

نوعی آبیاری غرقابی است که در آن زمین به کرت های کوچک تقسیم شده و آب در داخل آن بصورت ساکن در خاک نفوذ می کند.

نوعی آبیاری است که به منظور آن در زمین، جوی و پشته یا شیارهایی موازی ایجاد می شود و در هر مرتبه آبیاری، آب را با جریان ملایم وارد جوی ها یا شیارها می کنند. در این روش، آب به تدریج در اطراف جوی یا شیار نشست می کند و در دسترس ریشه گیاه قرار می گیرد. در برخی موارد بخشی از آب از زهکش انتهایی تخلیه می شود.

نوعی آبیاری غرقابی است که در آن زمین به کرت های باریک و بلند تقسیم شده، و جریان آب از سر کرت وارد شده و پس از رسیدن به انتهای کرت، بسته می شود.

آبیاری کرتی

آبیاری نشتی

آبیاری نواری

احیا و غنی سازی جنگل

فعالیتی است که به منظور بازسازی و احیای جنگل های مخروطه و نیمه مخروطه و با استفاده از گونه های بومی با اجرای عملیات نهال کاری، بذرکاری و قرق در حد فاصل پایه های مادری عرصه های جنگلی انجام می شود.

اراضی زیر کشت

منظور مجموع زمین های زیرکشت محصولات سالانه، باغ، قلمستان است. چراگاه، جنگل، مرتع، آیش و سایر اراضی بهره برداری تحت این عنوان قرار نمی گیرند.

اسکلرئیدها

این یاخته ها در بیشتر بخشهای گیاه به صورت منفرد و یا توده هایی از یاخته های سخت در میان بافت نرم پارانشیم دیده می شوند. دیواره آنها اغلب چوبی شده است و تعداد زیادی فرو رفتگی های مجرا مانند در آنها دیده می شوند. محتویات این یاخته ها عموماً زود از بین می روند و حفره یاخته ای را تشکیل می دهند. این حفره ها در اثر ضخیم شدن دیواره کوچک شده و در برش عرضی به صورت نقاط روشنی مشاهده می گردند. گاهی این حفره ها از موادی چون لعابها، تاننها پر

می‌شوند. این یاخته‌ها اغلب مرده‌اند. با این وجود، بعضی از آنها به علت وجود پلاسمودسمهایی که آنها را با یاخته‌های پارانشیمی مجاور مربوط می‌سازند زنده می‌مانند.

به حشراتی که با فرو بردن خرطوم خود به داخل بافت گیاهی شیره گیاهی را مکیده و یا با جویدن بافت‌های گیاهی باعث اختلال در اعمال حیاتی گیاه می‌گردند آفت اطلاق می‌گردند. در گیاهپزشکی حشرات، شپشک‌ها، آبدزدک‌ها، کنه‌ها، جوندگان، نرم‌تنان و... که به گیاهان خسارت و آسیب وارد می‌کنند در زمره آفات گیاهی طبقه بندی میشوند.

این هورمون باعث رشد طولی سلول، تقسیم سلولی، تشکیل ریشه‌های نابجا و ممانعت از تشکیل شاخه‌های نابجا و جانبی می‌گردد.

اپیدرم لایه بیرونی در همه اندامهای گیاه از ریشه تا دانه می‌باشد. از لحاظ عملکرد و مورفولوژی بافت متنوعی است به عبارت دیگر بافت مرکبی است که سلولهای آن وظایف متعددی

آفات گیاهی

اکسین

بافت اپیدرم

دارند. سلولهای اپیدرمی سلولهای پارانشیمی تخصص یافته هستند که زنده اند ولی دارای واکوئل و فاقد کلروپلاست می باشند. واکوئل ممکن است رنگدانه آنتوسیانین داشته باشد (مثلا در فلس پیاز). اپیدرم گیاهان آبی و سایه دوست کلروپلاست دارند و فتوسنتز انجام می دهند.

سلولهایی با دیواره های ضخیم و اغلب چوبی شده، که نقش اصلی آنها استحکام بخشیدن به گیاه است. یاخته های اسکلرانشیمی در سن بلوغ اغلب فاقد پروتوپلاست زنده اند. این ویژگی همراه با دیواره پسین سبب تمایز آن از بافتهای پارانشیمی و کلانشیمی می شود. یاخته های اسکلرانشیم بیشتر کیفیت الاستیکی (کشندگی و ارتجاع) دارند تا کیفیت پلاستیکی (شکل پذیری). این یاخته ها در شکل و ساختمان و منشاء متفاوتند. معمولا یاخته های اسکلرانشیمی با ضخیم شدن تدریجی غشای اسکلتی و تبدیل آن به مواد چربی به وجود می آیند. این عمل را لیگنیفیکاسیون می نامند. این یاخته ها در آغاز زنده و به تدریج که

بافت اسکلرانشیم

اسکلریدی و فیبری می شوند
هسته خود را از دست می
دهند و فضایی درون یاخته
به نام لومن، با انشعابات
کانالی ایجاد می شود. در
این صورت پروتوپلاسم یاخته
غیر زنده است. بافت
اسکلرانسیم از نظر شکل و
ساختار به دو نوع تقسیم
می شود: ۱- فیبرها ۲-
اسکلریدها

پارانسیم به بافتی گفته
می شود که از یاخته ای زنده
تشکیل شده است و این
یاخته ها از نظر شکل و
فیزیولوژی متغیرند.
یاخته های پارانشیمی معمولاً
دیواره نازک و شکل چند
ضلعی دارند و با فعالیت
رویشی گیاه در ارتباطند.
بافت پارانشیم را بافت
زمینه ای یا بافت بنیانی
نیز می نامند، زیرا بخش
عمده پیکر گیاهان، مانند
مغز، بیشترین بخش پوست
ساقه و ریشه، دایره
محیطیه، مزوفیل برگ و
بخشهای گوشتی میوه ها از
پارانسیم تشکیل شده است.
نقش بافت پارانشیم،
اندوختن آب و مواد غذایی،
فتوسنتز و گاهی ترشح است.

کلانشیم بافت زنده ی متشکل
از سلول های طویل شده با

بافت پارانشیم

بافت کلانشیم

دیواره های ضخیم است.
بافت کلانشیم به عنوان یک
بافت استحکامی، باعث
استحکام و پایداری اندام
های جوان در حال رشد می
شود. کلانشیم در اندام های
جوان فاقد بافت های چوبی
توسعه یافته می باشد. از
نظر ریخت شناسی، کلانشیم
بافت ساده ای است که از
یک نوع سلول ساخته شده
است. بافت کلانشیم به ویژه
در اندام های علفی بالغ
که تا حدی متحمل رشد پسین
شده یا کاملاً فاقد رشد
پسین هستند، به عنوان
بافت نگاه دارنده و یا
بافت استحکامی اصلی عمل
می کند. بافت کلانشیم به
ویژه در ساقه ها، برگ ها
و بخش های گلی دیده می
شود. کلانشیم بافت اصلی
استحکامی در بسیاری از
برگ های دو لپه ای و ساقه
های سبز جوان می باشد.
کلانشیم ممکن است در پوست
ریشه، به ویژه در ریشه
های در معرض نور، تشکیل
شود. این بافت ها در برگ
ها و ساقه های تک لپه ای
یافت نمی شوند. کلانشیم
اساساً در نواحی پیرامون
ساقه ها و برگ ها رخ می
دهد و معمولاً در زیر
اپیدرم قرار دارد. در
ساقه ها و دم برگ ها
کلانشیم به ویژه ها در
نقاط برجسته ی توسعه

یافته است. در برگ ها در
یک یا دو طرف رگبرگ ها و
در امتداد حاشیه های پهنک
برگ بافت کلانشیم دیده می
شود.

منشأ بافتهای گیاهی
یاخته های مریستمی هستند
که مکانهای مشخصی را در
اندامهای گیاهی اشغال
میکنند. واژه مریستم از
کلمه یونانی "مریستوس" به
معنای قابلیت تقسیم گرفته
شده، و بافتی است که
یاخته های آن همواره دارای
فعالیت تقسیم یاخته ای
هستند.

احداث جوی ها و پشته های
کم عرض و کانال مانند بر
روی دامنه های شیبدار و
در امتداد خطوط تراز را
بانکت بندی می نامند که
با هدف کنترل هرز آبهای
جاری، کاهش فرسایش، ذخیره
آب و توسعه پوشش گیاهی
انجام می پذیرد. بانکت ها
متناسب با نوع کاربری به
صورت منقطع، پیوسته، مسطح
و یا شیبدار می باشند.

بذری است که از دو یا چند
بذر بهم چسبیده تشکیل شده
و از آن دو یا چند جوانه
تولید می شود.

بافت مریستم

بانکت بندی

بذر پلی ژرم

بذری که دارای یک جنین است و از آن فقط یک جوانه تولید می‌شود.

بذری که از نظر ژنتیکی ناهمگن است و ترکیب ژنتیکی آن پس از یکبار تکثیر به شدت تغییر می‌یابد.

مجموعه عملیاتی است که با چیدن، کندن، بریدن یا جمع کردن هر گیاه یا محصول شروع می‌شود و معمولاً با حمل آن به انبار بهره برداری خاتمه می‌یابد. درو، حمل محصول به خرمنگاه، خرمنکوبی، باد دادن، کیسه کردن و امثال آنها در این مجموعه قرار می‌گیرد. حمل محصول به بازار تحت این عنوان قرار نمی‌گیرد.

هر عضوی از گیاه مانند دانه، قلمه، پیاز، غده‌های زیرزمینی و ساقه‌های زیرزمینی است که به منظور تکثیر جنسی و غیر جنسی و تولید گیاه مورد استفاده قرار می‌گیرد.

براکته زائده زیر گل است که غالباً از نظر شکل ظاهری و یا رنگ با برگهای

بذر منوژرم

بذر هیبرید

برداشت

بذر

براکته

واقعی فرق دارد. براکته ها به نام برگه نیز موسوم گردیده اند. در تیره جعفری مجموعه براکته های واقع در پایه اشعه چتر اصلی انولوکر (Involucre) و مجموعه براکته های واقع در پایه چترهای فرعی انولوکل نامیده می شود.

بهداشت محیط عبارتست از کنترل عواملی از محیط زندگی که به گونه ای روی سلامت جسمی، روانی و اجتماعی انسان تاثیر میگذارند. محیط زیست مجموعه ای از عوامل زنده و غیر زنده است که با یکدیگر در ارتباط متقابل هستند. عوامل زنده شامل گیاهان، جانوران و انسان و عوامل غیر زنده شامل آب، هوا، خاک و زمین هستند.

مجموعه اقداماتی است که جهت کنترل بیابان زایی و تثبیت شن های روان و مبارزه با فرسایش بادی صورت می پذیرد.

باکتریها، قارچهای بیماری زا و ویروسها از عوامل بیماری در گیاهان هستند که در بین بیماریها، بیماریهای باکتریایی کم

بهداشت و محیط زیست

بیابان زدایی

بیماریهای گیاهی

اهمیت تر هستند. قارچ های
بیماری زا که بیشتر سفیدک
ها و کپک ها می باشند به
گیاهان زینتی حمله می
نمایند که با شناخت آثار
و علایم آنها روی اندام
گیاهی می توان با سموم
قارچ کش بر علیه آنها
مبارزه نمود.

دیواره ای است که با
استفاده از مصالح خاک و
سنگ به صورت موانع عرضی
در مسیر رودخانه یا
آبراهه ها در اشکال و
ابعاد مختلف جهت کنترل
سرعت آب (کاهش دبی پیک)،
ذخیره و هدایت هرز آب و
جلوگیری از انتقال رسوب
به پایین دست احداث می
شود.

قسمتی از گیاه مادری است
که از محل طوقه یا پایین
گیاه رشد میکند که قابلیت
جدا شدن از گیاه مادری و
کاشته شدن به صورت
جداگانه در گلدان جدید را
دارد.

طبقه بندی مناطق بیابانی
است که به صورت کویر، تپه
های ماسه ای، پهنه های
ماسه ای، دشت های رسی،
اراضی شور و نمکزار و
اراضی کم پوشش و بیرون

بند خاکی

پاجوش

پدیده های بیابانی

زدگی سنگی طبقه بندی شده
است .

گاهی گیاهان برای جدا کردن
دو محوطه یا ایجاد مرز و
حریم اطراف ملک بکار می-
روند. همانطوری که دیوارها
می‌توانند برای فضا سازی یا
محوطه سازی استفاده شوند
و یا به عنوان تقسیم
کننده یا حصار بکار روند،
درختان و درختچه ها نیز
می‌توانند وظیفه مشابهی را
انجام دهند. پرچین ها را
معمولاً از میان درختان و
درختچه های کوچک و کوتاه
که رشد هماهنگ، متراکم و
قابل هرس شدن ممتد را
دارند، انتخاب می‌کنند.
پرچین ها می‌توانند انواع
مختلفی داشته باشند:
پرچین های کوتاه که موانع
غیر رسمی ایجاد می‌کنند،
پرچین هایی به ارتفاع
زانو که جلوی عبور مردم
را می‌گیرد ولی جلوی دید
را نمی‌گیرد، پرچین های
بلند که جلوی دید بخش
احاطه شده را می‌گیرد.

نوعی ماده معدنی است به
رنگ سفید که دارای قابلیت
جذب آب بسیار بالایی است و
آب را در خود نگه میدارد
همچنین نوعی ماده ی کمکی
برای خاک است و جهت اصلاح

پرچین

پرلیت

بعضی از خاکهای سنگین به کار میرود.

ساقه کوتاه تغییر شکل یافته ی زیر زمینی است که دارای برگهای فلسی (خشک یا تر) می باشد و برای تکثیر و تداوم نسل گیاه مورد استفاده قرار می گیرد.

پیوند در لغت بدین معنی است که طی آن قسمتی از یک گیاه را روی گیاه دیگر طوری قرار می دهند که آن دو پس از مدتی با یکدیگر جوش می خورند. به طوری که گیاه حاصل از اتحاد آنها می تواند به صورت یک گیاه مستقل به رشد و نمو خود ادامه دهد. باید توجه داشت که پیوند زدن یکی از شیوه های غیر جنسی (غیر تناسلی) تکثیر گیاهان است. تقسیم معمولی سلول ها در محل اتصال باعث می شود که زخم های حاصله ترمیم و رشد و نمو بافتها ادامه یافته و گیاه واحدی حاصل آید. بخش بالایی این گیاه پیوندی پیوندک و بخش پایینی که ریشه های گیاه را در بردارد پایه نامیده می شود. وقتی که پیوندک فقط یک جوانه در برداشته باشد، پیوند را پیوند

پیاز تکثیر

پیوند زدن

جوانه ای می گویند.
(تکثیر از طریق گرفتن
قلمه و پیوند جوانه ای،
مهم ترین روش تکثیر
غیرتناسلی در گیاهان
است).

پلکانی نمودن اراضی زراعی
حاصلخیز شیبدار با شیب
حداکثر ۵۵ درصد برای
کنترل و ذخیره هرز آب و
کاهش فرسایش خاک را تراس
بندی می نامند. دیواره
تراس ها ممکن است به صورت
قائم یا شیبدار و کف آنها
به صورت افقی و یا شیب
بسیار کم باشد.

منظور از توسعه فضای سبز
در واقع نوعی ساماندهی و
نظم بخشی به فضاهای
پراکنده و متنوع سبز است.

یکی از ساده ترین روش ها
برای تکثیر اغلب گیاهان
آپارتمانی و حتی بعضی از
گیاهان باغچه ای، تقسیم
بوته است. در این روش
اساس کار این است که گیاه
از گلدان خارج شده و به
چند گیاه کوچک تر که
دارای ریشه هستند تقسیم
شود. به این ترتیب یک
گیاه کامل ممکن است به
دو، سه و یا حتی چهار
گیاه کوچک تر تبدیل گردد.

تراس بندی

توسعه فضای سبز

تقسیم بوته

تورب به توده متراکم
قهوه‌ای تا سیاه‌رنگ خزه
ها و گیاهان که بطور ناقص
تجزیه شده‌اند گفته می‌شود.
تورب معمولاً در زمین‌های
بسیار مرطوب و در مناطق
معتدل و سردسیر جهان به
وجود می‌آید و به عنوان
سوخت به کار می‌رود. تورب
را می‌توان مرحله نخست
تشکیل زغال سنگ دانست. در
مصارف عمومی باغبانی،
گلخانه‌ای، پرورش گل و...
کاربرد دارد. در حال حاضر
اکثر تولیدکنندگان این
ماده، درکنار مواد تشکیل
دهنده پایه و اصلی خزه
تورب از مقادیری نیترات
(ازت)، پتاسیم و کلسیم به
منظور غنای بیشتر و تبدیل
آن به نوعی کود بهره
می‌گیرند. از نشانه‌های
کیفیت این ماده یکی کیفیت
و کمیت عناصر تشکیل دهنده
آن و مقادیر نسبی آنها و
دیگری ریز تر بودن
دانه‌های آن می‌باشد. در
ایران رنگ سیاه و تیره
این ماده بیشتر مقبولیت
دارد.

تورب

کاشت انواع گونه‌های
درختان جنگلی است که به
منظور احیا، بازسازی و
توسعه جنگل در اراضی ملی
کشور با شیوه‌های فنی
مناسب و اصول علمی

جنگلکاری

پذیرفته شده ، صورت می
گیرد.

حفاظت فیزیکی از اراضی
جنگلی، مراتع و بیابان و
جلوگیری از تخریب و تصرف
عرصه و اعیان مشمول ماده
۱ قانون ملی شدن جنگل ها
و مراتع و همچنین جلوگیری
از قطع، بوته کنی و چرای
مفرط و ورود دام غیر مجاز
و ... به منظور تضمین
پایداری اکوسیستم و
استمرار تولید می باشد.

ماده ۱ قانون ملی شدن
جنگل ها و مراتع: به موجب
این ماده قانونی کلیه
عرصه ها و اعیانی جنگل
ها، مراتع، اراضی بیابانی
و اراضی جنگلی و بیشه های
طبیعی جزء منابع ملی
محسوب و متعلق به دولت
است ولو این که افراد سند
مالکیت گرفته باشند.

کنترل آفات و بیماری ها،
جلوگیری از انتقال اثرات
باقی مانده سموم به انسان
با مدیریت در مصرف سموم،
ترویج فرهنگ مصرف نهاده
ها، تولید نهال و بذر
سالم و اصلاح شده، کیفیت
سموم و بحث مانیتورینگ،
تجهیز و ساخت آزمایشگاه
ها به خصوص راه اندازی

حفاظت از منابع طبیعی

حفظ نباتات

آزمایشگاه های مرجع در
استانها، تولید محصول
سالم و آگاهی دادن به
مردم از جمله مهمترین
کارها در این بخش است.

پیت ماس متشکل از نوعی
خزه موسوم به خزه
اسفاگونوم است که در مرحله
ای از چرخه عمر خود به
خاک تبدیل شده اند. محل
به عمل آمدن پیت ماس خاک
جنگلهای اروپا و سواحل
منتهی به اقیانوس منجمد
شمالی است. پیت ماس
بهترین ماده کاملاً ارگانیک
برای جوانه زنی، کشت و
نگهداری گیاه است که در
سطح حرفه ای مورد استفاده
فراوانی قرار می گیرد.

خاک لوم نوعی بافت خاک
است که حد واسط بین شن و
رس است. لوم همان خاک
خاصلخیز و یا خاک گلدانی
است و به خاک رس و شن که
با گیاه پوشیده آمیخته
باشد گفته میشود. (مخلوطی
از شن، رس و مواد آلی یا
برگ پوشیده).

خاکها معمولاً دارای یک نوع
مواد آلی کربن دار تیره
رنگی هستند که هوموس
نامیده میشوند و از
بقایای گیاهان بوجود

خاک پیت ماس

خاک لومی

خاک هوموسی

می‌آید. در سطح جنگل یا در زیر خاک تولید می‌شود و بسیار حائز اهمیت است. منبع بسیار غنی می‌باشد که جهت کشت بیشتر گیاهان مورد استفاده قرار می‌گیرد.

به انجام هر نوع عملیات بر روی خاک جهت تسریع در رشد گیاه پس از کاشت، خاک ورزی گویند. از قبیل سله شکنی، وجین، خاک دادن پای بوته‌ها، کود و آبیاری.

زمینی است که در آن بذر و قلمه و... گیاهان بصورت متراکم به منظور تولید نشاء یا نهال برای انتقال به زمین اصلی و یا پیوند زدن کاشته می‌شود.

خزه اسفاگنوم بقایای خشک شده گونه‌های مردابهای اسیدی جنس اسفاگنوم می‌باشد که ظرفیت جذب آب زیادی دارد، یعنی ۱۰ تا ۲۰ برابر وزنش آب جذب می‌کند. این خزه شامل کمی مواد معدنی و دارای واکنشی در حدود ۵/۳ می‌باشد. از ویژگیهای این ماده اینست که استریل بوده و حاوی چند ماده اختصاصی قارچ کش است که

خاک ورزی

خزانه

خزه اسفاگنوم

از مرگ گیاهچه جلوگیری می کند.

خوابانیدن شاخه عملی برای گسترش گیاهان است، به طوری که بخش هوایی ساقه رشد می کند و تا زمان رشد ریشه گیاه، هم چنان به گیاه مادر متصل است. پس از ریشه زدن از گیاه مادر جدا می کنند و گیاه مستقلی را تشکیل می دهد. از خوابانیدن شاخه برای گسترش گیاهی و هم چنین گسترش گونه های متعدد طبیعی استفاده می شود. باغبانان هم برای قلمه زدن مطلوب گیاهان از خوابانیدن شاخه استفاده می کنند.

مجموعه عملیاتی است که پس از کاشت، به منظور فراهم کردن شرایط رشد گیاه انجام می شود و تا زمان برداشت ادامه دارد. آبیاری، سمپاشی، وجین، پخش کود، تنک کردن، سله شکنی، تامین حرارت مورد نیاز برای جوانه زدن، خاک دادن پای بوته ها و امثال آنها در این مجموعه قرار می گیرد.

خوابانیدن شاخه

داشت

عبارت است از مجموعه ی جنین ، مواد ذخیره ای و پوسته که در تولید مثل جنسی به عنوان بذر استفاده می شود . مانند دانه ی غلات.

درختی است که به سن باردهی یا بهره برداری رسیده است .

دارای برگهای پهن، فصلی و خزان شونده هستند، نوع رگبرگها به صورت منشعب است و نیاز آنها از نظر جذب مواد غذایی و رطوبت بسیار بالاتر از درختان سوزنی برگ است .

گیاهانی هستند همیشه سبز و برگهای آن دائمی و سوزنی کشیده و نوع رگبرگها به طور موازی است. توقع زیادی در خصوص مواد غذایی و رطوبت ندارند.

گیاهی است که دارای تنه ی چوبی واحد بوده و حداقل ارتفاع آن ۷ متر باشد.

گیاهی است که تنه ی واحدی نداشته و دارای انشعابات جانبی است که کمی بالاتر

دانه

درخت بارور

درختان پهن برگ

درختان سوزنی برگ

درخت جنگلی

درختچه جنگلی

از سطح خاک منشعب شده و ارتفاع آن از ۱/۵ (یک و نیم متر) بیشتر و از ۷ متر کمتر است

درختی است که محصول اصلی آن چوب است یا به منظور زیبا سازی محوطه ها و ایجاد فضای سبزکاشته می شود.

درخت یا درختچه ای است که کشت آن به منظور برداشت میوه ، برگ ، گل یا هر نوع محصول دیگر غیر از چوب ، متداول است

دمبرگ بخشی از ساختار برگ درختان است. دمبرگ میله کوتاهی است که پهنک را در محل گره به ساقه متصل می کند. قسمت عمده دمبرگ را بافت های چوبی و آبکشی تشکیل می دهند. دمبرگ معمولاً به لبه پایه پهنک متصل است ولی در بعضی از گیاهان مانند لادن و کرچک به سطح زیرین برگ اتصال دارد. اینگونه برگها را سپرمی گویند. برگهای فاقد دمبرگ را که پهنک آنها مستقیماً به ساقه متصل است بی دمبرگ یا چسبنده می نامند. قاعده برگ گاهی

درخت غیر مثمر

درخت مثمر

دمبرگ

به صورت نیام (غلاف) گسترش می‌یابد و ممکن است دارای ضایعاتی به نام گوشوارک و زبانک باشد.

در واقع ساقه زیر زمینی بعضی از گیاهان می باشد. ریزوم ساقه افقی زیرزمینی است که اغلب دارای ریشه های خارجی و ساقه های خزنده میباشند. اگر ریزوم را به قطعات کوچکتر تقسیم کنیم هر قطعه قادر به تولید یک گیاه جدید است. این روند به عنوان تولید مثل رویشی و برای تکثیر گیاهان خاصی است. گیاهان ریزوم دار مثل: مارچوبه، زنبق، زنجبیل، گل اختر، ارکیده ها و ... است.

منظور از زراعت، کشت و کار محصولات سالانه در زمین زراعی یا بین درختان باغ با هدف بهره برداری اقتصادی است . کاشت

محصولات سالانه حتی در زیر پوشش (مثل پلاستیک) نیز زراعت محسوب می شود ولی پرورش گیاهان در داخل گلدان و سایر ظروف در این فعالیت منظور نمی شود.

ریزوم

زراعت

سربرداری حذف قسمتی از
انتهای شاخه است.
سربرداری، بیشتر از شاخه
برداری سبب تقویت رشد
منطقه ای و درخت می شود
زیرا جوانه های باقیمانده
را از غلبه جوانه انتهائی
آزاد می کند و به دلیل
اینکه جوانه ها در نزدیکی
نوک شاخه تجمع دارند
سربرداری تعداد نسبتاً
زیادی از نقاط رشد بالقوه
را حذف کرده و بنابراین
جوانه های باقیمانده را
تحریک می کند. حذف انتهای
شاخه به این معنی است که
کربوهیدراتهای ذخیره شده
در قسمت پائین شاخه هنوز
برای نقاط رشد قابل
دسترسی است.

سربرداری

پس از هر آبیاری یا
بارندگی به ویژه در مراحل
اولیه رشد گیاه، خاک
اطراف بوته سخت می شود که
آن را 'سله' می گویند. سله
بستن مانع تهویه خاک
می شود و رشد گیاه را کند
می کند. به همین دلیل
سله شکنی و نرم کردن خاک
به ویژه در اطراف طوقه
گیاه ضروری است. این کار
با دست (به وسیله بیل،
تیشه و کچ بیل یا فوکا)
یا با ماشین (کولتیواتور)
انجام می شود. سله شکنی
معمولاً با وجین همراه است.

سله شکنی

سیخک ها

شاخه های کوتاهی هستند که طول آن ها بین ۳-۷ سانتی متر است و در سال دوم شروع به تولید جوانه های زایشی در نوک شاخه می کنند.

آبیاری بارانی روشی است که آب با فشاری بیش از یک اتمسفر در درون لوله هایی جریان پیدا کرده و بر روی گیاه به صورت باران توسط نازل هایی که به آب پاش معروفند پاشیده می شود. آبیاری بارانی یکی از روش های نوین آبیاری در جهان به شمار می رود که استفاده از آن در ۴۰ سال اخیر بیشتر متداول شده است. در این روش آب با سرعتی مساوی و یا کمتر از نفوذ پذیری خاک ، به صورت باران بر سطح زمین پخش می شود تا خاک فرصت نفوذ پیدا کند. به طور کلی آبیاری به روش بارانی را در اغلب شرایط مانند مناطق شیب دار، خاک های سبک، سنگین و شرایطی که آبیاری به طریق سطحی امکان پذیر نیست ، می توان اجرا نمود.

سیستم آبیاری بارانی

آبیاری قطره ای ثقلی روش
جدیدی است که در آن
آبیاری قطره ای با
استفاده از فشار موجود در
مرزعه انجام می پذیرد و
انرژی مورد نیاز سیستم از
اختلاف ارتفاع سطح آب در
ابتدا و انتهای مزرعه
بدست می آید. در این
سیستم ضمن آبگیری از شبکه
کانالها و چاههای مزرعه از
انرژی موجود در سیستم
مذکور به منظور تامین
انرژی مورد نیاز استفاده
بعمل آمده و از بکارگیری
انرژی اضافی (ایستگاه
پمپاژ) خودداری می گردد.
مقدار کل انرژی لازم این
سیستم بین ۱ تا ۳ متر
ارتفاع آب برای مزارع تا
یکصد هکتار می باشد و می
توان بخشی از این ارتفاع
را از شیب کانال انتقال و
یا انهار آبرسان و شیب
فاروها تامین کرد و بدین
ترتیب از هرگونه پمپاژ
اضافی اجتناب نمود. لوله
های مورد استفاده در این
روش با توجه به فشار کار
بسیار پایین با سیستمهای
موجود متفاوت بوده و از
لوله هایی با ضخامت کم
استفاده می شود. در این
روش یکنواختی توزیع آب تا
حدود ۸۵ درصد قابل تامین
است.

سیستم آبیاری ثقلی

سیستم زیر سطحی بر پایه استفاده از نوارهای رطوبتی مداوم استوار است که تعیین کننده یک آبیاری مناسب و یکنواخت می باشد. بعضی آزمایشات که بر روی آبیاری سطحی آبیاری نیمه زیر سطحی (شبه زیر سطحی) (۱۵ سانتیمتر) و زیر سطحی (۳۰ سانتیمتر) انجام شده است، ثابت کرده که مقدار رطوبت خاک تقریباً ۳۰ درصد در آبیاری زیر سطحی بیشتر از آبیاری قطره ای سطحی است.

سیستم آبیاری قطره ای معمولاً جهت آبیاری درختان به کار گرفته می شود و شامل کنترل مرکزی (فیلتراسیون و ایستگاه پمپاژ) ، خطوط آبرسان اصلی، خطوط آبرسان فرعی و لوله های جانبی و یا آبدی می باشد که جنس این لوله های آبرسان اصلی و فرعی اکثراً پلی اتیلن سنگین (H.D) و جنس لوله های آبدی از پلی اتیلن سبک (L.D) می باشد. بر روی لوله های جانبی قطره چکان نصب می گردد. آرایش لوله های جانبی معمولاً به صورت خطی یا حلقوی در اطراف درختان مورد نظر خواهد بود. آبدی قطره چکانهای مورد استفاده در این سیستم از

سیستم آبیاری زیر سطحی

سیستم آبیاری قطره ای

۲ لیتر در ساعت تا حدود
۲۴ لیتر در ساعت متغیر می
باشد و در شرایط معمولی از
قطره چکانهای ۴ لیتر در
ساعت استفاده می گردد.

شاخه برداری برای
بازکردن، تنک کردن تاج و
کنترل بلندی درخت بکار می
رود. شاخه برداری با
کاستن از چوب، رقابت برای
مواد غذایی را کاهش داده
و در مجموع سبب تقویت
شاخه های باقیمانده می
شود. شاخه ها بطور کامل
با بریدن آن در محل اتصال
به شاخه اصلی بایستی حذف
شوند.

در راستای مصوبات یکصد و
چهلمین جلسه شورای اسلامی
شهر تهران در خصوص
شناسنامه دار کردن کلیه
درختان شهر با استفاده از
تکنولوژیهای مدرن، سازمان
بوستانها و فضای سبز شهر
تهران با بررسی الگوهای
مشابه در کشورهای صنعتی و
شهرهای بزرگ دنیا استفاده
از تکنولوژی RFID را جهت
شناسنامه دار کردن درختان
شهر تهران در دستور کار
خود قرار داد. سیستم
شناسایی توسط امواج
رادیویی RFID شامل دستگاه
حساسی بوده، امواج

شاخه برداری (تنک کردن)

شناسنامه دار کردن درختان

رادیویی را به قطعه الکترونیکی ضعیفی به نام میکروچیپ ارسال و امواج برگشتی را دریافت و شناسایی می کند . این میکرو چیپ که اصطلاحاً تگ نامیده می شود یک قطعه الکترونیکی ضعیف است که در کپسول پلاستیکی قرار داده شده است .

میکروچیپهای استفاده شده در پروژه شناسنامه دار کردن درختان شهر تهران به شکل میخ می باشند. هر میکرو چیپ یک کد ده رقمی را توسط امواج رادیویی ارسال می کند این کد واحد است و کد هر میکرو چیپ با کد میکرو چیپ دیگر متفاوت می باشد. میکرو چیپ (تگ) بر روی درخت قرار گرفته و برای همیشه در محل کاشت باقی می ماند عمر این میکرو چیپ ها بسیار طولانی می باشد و بیش از ۵۰ سال می باشد و مقاومت بسیاری نسبت به سرما و گرما داشته و از ۴۰- درجه سانتی گراد تا ۸۰+ درجه سانتی گراد را تحمل می کند .

دستگاههای قرائت تگ امواج رادیویی بی ضرری از خود ایجاد و به سوی میکرو چیپ (تگ) ارسال می کند. این دستگاهها توسط آنتن خود، تگها را به روش مغناطیسی فعال نموده و براساس

سیگنالهای برگشتی از میکرو چیپ کد اختصاصی درخت بازخوانی می شود . این عمل در فاصله زمانی بسیار کوتاه در حد میلی ثانیه انجام می شود . همچنین با گسترش چشمگیر صنعت رایانه و خصوصاً نرم افزارهای مختلف بانک اطلاعات کاملی برای این منظور تهیه گردیده است که سامانه اصلی آن در سازمان پارکها و فضای سبز شهر تهران قرار می گیرد. در این بانک اطلاعات، امکان ذخیره سازی کلیه مشخصات درخت بر اساس کد تگ، امکان دسترسی آسان به اطلاعات ذخیره شده، سهولت به روز رسانی اطلاعات جدید و امکان گزارش از اطلاعات و سوابق مرتبط با درختان در کوتاهترین زمان ممکن میسر می شود. این بانک اطلاعاتی قابلیت ذخیره سازی مقادیر وسیعی از این اطلاعات را دارا می باشد .

ناحیه ای است که ریشه را به تنه یا ساقه متصل می نماید. در واقع طوقه بخشی از تنه است که باید بیرون از خاک باشد و برخلاف ریشه برای تحمل رطوبت تخصصی نشده است.

طوقه

مهمترین اثرات فضای سبز در شهرها، کارکرد های زیست محیطی آنها است که ایجاد تعادل در متابولیسم شهر از یک سو و بالا بردن سطح زیبایی از سوی دیگر، سبب افزایش کیفیت زیستی شهرها می شوند. در حقیقت فضای سبز ریه های تنفس شهرها به شمار می آیند.

مجموعه فعالیت هایی شامل بذرپاشی، بذرکاری، بوته کاری، علوفه کاری، کپه کاری و نهال کاری می باشد که منجر به حفظ خاک و پوشش گیاهی می شود.

ترکیبی از فعالیت های بیولوژیک و مکانیکی است که بیشتر شامل بانکت بندی ، احداث بند چپری و تراس بندی می باشد و با هدف حفظ آب و خاک در عرصه ی آبخیز انجام می شود.

مجموعه فعالیت هایی شامل پخش سیلاب، احداث اپی یا آبشکن، احداث کانال آبیاری و خاکی، اسکله ریزی، خشکه چینی، دایک خاکی، عملیات خاکی، بند سنگی - ملاتی و دیواره حفاظتی رودخانه و دامنه های شیبدار است که با هدف حفظ آب و خاک در عرصه ی

ضرورت فضای سبز

عملیات بیولوژیک آبخیزداری

عملیات بيو مکانیکی آبخیزداری

عملیات مکانیکی آبخیزداری

آبخیز انجام می شود.

مجموعه فعالیت هایی شامل
حصارکشی، حفاظت و قرق،
اصلاح شخم، مراقبت،
آبیاری، مرمت و نگهداری
است که با هدف حفاظت و
برنامه ریزی بر عرصه ی
آبخیز انجام می گیرد.

اندام رویشی که در تکثیر
و ازدیاد گیاه استفاده می
شود و بیش از یک جوانه
دارد و این جوانه ها به
گیاهچه منتهی می شوند.
مانند غده چغندر قند ،
هویج ، شلغم و غیره .

اصطلاح فضای سبز، به وسیله
برخی از دست اندرکاران
برای مفهوم پوشش گیاهی
شهرها به کار گرفته شده
است.

رفیوژها به فضاهای سبزی
گفته می شود که در وسط و
طول مسیر راه ها، برای
پیشگیری از آسیب نور
مقابل و زیبا سازی مسیر
احداث می شوند. این
فضاها، در مقطعی از عرض
راه به منظور جداسازی
حرکت اتومبیل ها از دو

عملیات مدیریتی آبخیزداری

غده

فضای سبز

فضای سبز رفیوژها

باند نیز ایجاد می شوند.
شکل رفیوژها نواری بوده و
عرض آن حداقل ۱۱۰
سانتیمتر است. استفاده از
درختان ساقه بلند در
رفیوژ دسترسی تندرو و نیز
استفاده از درختچه ها و
بوته های گیاهان با
ارتفاع کم در رفیوژ
دسترسی خیلی تندرو،
الزامی است.

آن بخش از فضای سبز که در
محدوده شهر طراحی و بنا
شده، فضای سبز شهری
نامیده می شود. همچنین
بخشی از فضاهای باز شهری
است که در عرصه های طبیعی
یا مصنوعی آن تحت استقرار
درختان، درختچه ها، گل -
ها، گیاهان پوششی و سایر
گیاهانی است که بر اساس
نظارت و مدیریت انسان با
در نظر گرفتن ضوابط،
قوانین و تخصص های مرتبط
با آن برای بهبود شرایط
زیستی، زیستگاهی و رفاهی
شهروندان و مراکز جمعیتی
غیر روستایی، حفظ،
نگهداری یا بنا می شوند.

فضای سبز عمودی در واقع
بخشی از منظر عمودی است
که در آن بیشتر پوشش
گیاهی مدنظر است. این فضای
روی سطوح عمودی یا شیب
دار مثل دیوارها، کناره

فضای سبز شهری

فضای سبز عمودی

های اتوبان ها و جاده ها و حتی تراس، بالکن و جلوی پنجره ها به وسیله تکنیک های خاصی اجرا می شود.

این دسته از فضاهای سبز فضاهای سبز شهری هستند که کارکرد اجتماعی بسیار بالایی دارند. این فضاها برای استفاده عموم مردم در تمام سطوح و اقشار برای گذراندن اوقات فراغت و تفریح طراحی و تجهیز گردیده اند و معمولاً پارک نامیده می شود. در واقع فضای سبز عمومی مجهز به خدمات و تسهیلاتی شامل نیمکتها، پایه های روشنایی، آبخوری ها، سرویس های بهداشتی، معابر و ... می باشد. بخش قابل توجهی از فضای سبز در طرحهای شهری را فضای سبز عمومی تشکیل می دهد که به دلیل بازدهی اجتماعی و اکولوژیکی به طور همزمان از اهمیت بالاتری برخوردار است.

این فضا پیوسته در سمتی از عرض معابر قرار می گیرد که در اثر رشد گیاه، آسیبی به ساختمان ها، پیاده روها، سواره روها، نهرها و جوی ها وارد نشود و افزون بر آن، سایه ی فضای ساختمان ها تامین

فضای سبز عمومی

فضای سبز معابر

شود .

این فضاها به عرصه های
هندسی پیش بینی شده در
تقاطع های مهم و چند راه
ها گفته می شود که هدف از
احداث آنها، ایجاد زیبایی
و جلوگیری از برخی
پیامدهای منفی ترافیک و
گاهی کنترل این گونه
پیامدهاست. در طراحی فضای
سبز میادین، باید از
گیاهان با ارتفاع کمتر در
حاشیه ی خارجی و گیاهان
مرتفع تر در قسمت های
میانی استفاده شود.

- ۱) سلامت گیاه با حذف شاخه های مزاحم، خشک شده، آفت زده و مریض
- ۲) ایجاد شکل ویژه در تاج گیاه که در فضای سبز جهت تزئین، مد نظر قرار می گیرد
- ۳) ایجاد تعادل بین شاخه و برگ و بخش هوایی و زمینی
- ۴) جوان ساختن درختان مسن

فضای سبز میادین

فواید هرس

فیبرها در قسمتهای مختلف گیاه یافت می شود. در دولپه ایها فیبر در بین دستجات آوندی بصورت فیبرآبکشی و فیبر چوبی وجود دارد. در تک لپه ایها اطراف دستجات آوندی را فیبرها کاملا احاطه نموده و یا اینکه در یک طرف و یا دو طرف دستجات آوندی قرار گرفته اند که به آنها bundle cups گویند. سلولهای فیبری معمولا طویل و دیواره ثانویه نسبتا ضخیم شده ای دارند. فیبر یاخته ای دراز و دارای دو انتهای باریک است و ندرتا با انتهای گرد و یا اندکی منشعب دیده می شود.

دیواره فیبرها در نتیجه تولید لیگنین ضخیم و چوبی می گردد و فضایی را در مرکز یاخته به وجود می آورد. گاهی دیواره به اندازه ای ضخیم می شود که همه حفره میانی را پر می کند. دیواره فیبر همیشه چوبی نیست. فیبرهایی وجود دارند که دیواره آنها سلولزی باقی می ماند، مانند مانندکتان. فیبرها عموما قابلیت ارتجاع دارند و ممکن است به صورت نوارهای جدا از هم، یا به صورت استوانه در بخش پوستی ساقه و یا به حالت غلاف یا کلاهک همراه با دستجات آوندی وجود داشته

فیبرها

باشند. اگر فیبرها به صورت غلاف دور دستجات آوندی قرار گیرد، در این حالت غلاف آوندی bundle sheath نامیده می شود. این نوع فیبره‌ا در نهاندانگان فراوان دیده می شود ولی در بازدانگان و نهانزادان بسیار نادر است یاخته های فیبری ممکن است در داخل بافت چوبی و آبکشی قرار گیرند که در این صورت فیبر چوبی و فیبر آبکشی نامیده می شوند.

گروهی از قارچ های کلاه دار که در زیر مجموعه ی گیاهان طبقه بندی شده ه اند، بر روی مواد آلی مرده مانند کمپوست زندگی می کنند، فاقد مواد سمی بوده و می توانند مورد مصرف خوراکی قرار گیرند.

به قارچ های سفید یا قهوه ای گفته می شود که پایه آن در محور کلاهک قرار گرفته است. این نوع قارچ باید در محل هایی با درجه حرارت، رطوبت و محیط کشت کنترل شده تولید شوند.

به قارچ های فلس مانندی گفته می شود که پایه آن در یک طرف قرار می گیرد و در شرایط ساده قابل کشت

قارچ خوراکی

قارچ دکمه ای

قارچ صدفی

می باشند.

ممنوعیت بهره برداری از
عرصه های منابع طبیعی
شامل مرتع ، جنگل و
بیابان است که به منظور
به تعادل رسیدن شرایط
اکولوژیکی و جلوگیری از
تخریب در اثر چرای مفرط
دام و عوامل انسانی جهت
حفظ ، احیا و تجدید حیات
طبیعی پوشش گیاهی برای
مدت زمان معین انجام می
شود .

زمینی است که در آن
درختان غیر مثمر مانند
صنوبر، تبریزی، سپیدار،
پده ، شالک و یا بید با
هدف بهره برداری اقتصادی
از تنه و شاخه آنها، به
صورت مجتمع کاشته شده
باشند. خزانه و نهالستان
این نوع درختان نیز
قلمستان محسوب می شود.

قسمتی از ساقه ، برگ یا
ریشه است که از گیاه
مادری جدا شده و برای
ریشه زایی و تولید شاخه
جوان در شرایط مساعد قرار
می گیرد.

قرق

قلمستان

قلمه

قلمه قسمتی از شاخه، برگ یا ریشه است که از گیاه مادری جدا می‌شود و در شرایط مساعد جهت ریشه زایی قرار می‌گیرد. قلمه انواع مختلفی دارد که به سه گروه قلمه ریشه، قلمه شاخه و قلمه برگ تقسیم می‌شود.

گاهی از برگ بعضی گیاهان نیز برای تکثیر آنها استفاده می‌شود. لیموترش و پرتقال را میتوان از طریق قلمه برگ تکثیر نمود، به این شرط که در زمان قلمه زدن مقدار کمی از ساقه پایه مادری همراه برگ باشد. بعضی از گیاهان را از طریق قلمه برگ می‌توان تکثیر کرد. این نوع گیاهان استعداد تولید جوانه‌ها و ریشه‌های نابجا را در برگهای خود دارند، از این خاصیت استفاده نموده و برگهای آنها را با دم‌برگ و پهنک برگ در بستر مرطوب و هوای مرطوب قرار می‌دهند. مانند بنفشه آفریقایی، بگونیا رکس، سانسوریا.

در قلمه خشبی از قسمت خشبی ساقه گیاه مادری، بخشی که خوب رشد کرده است را انتخاب میکنند. زمان برداشت این قلمه‌ها بعد از

قلمه زدن

قلمه برگ

قلمه خشبی

برگ ریزان و قبل از سبز شدن جوانه‌های گیاه مادری در زمستان و از شاخه‌های فصل جاری گرفته می‌شود ولی این کار نباید دیرتر از وسط زمستان انجام گیرد. در حالیکه قلمه زنی زودتر انجام گیرد، به خاطر وجود خواب در جوانه‌ها مخصوصاً در مورد گیاهان مناطق سردسیری و معتدله امکان جوانه زنی و ریشه زایی وجود نخواهد داشت. قلمه‌های خشبی به طول ۵۰ سانتیمتر گرفته می‌شوند و پس از ضدعفونی با قارچ کشها در کیسه‌های نایلونی نسبتاً ضخیم با چند سوراخ در زیر ماسه شسته نگه داری می‌شوند. مانند قلمه گیری انگور.

در صورت کشت عمودی باید دقت نمود که طرفی از ریشه که به طوقه نزدیکتر است، بالاتر قرار گیرد. بعضی از گیاهان در روی ریشه‌های خود تولید جوانه‌های اتفاقی می‌نمایند که با بهره گیری از این خاصیت اقدام به ازدیاد از طریق قلمه ریشه می‌گردد. لازم به یادآوری است که کلیه گیاهانی که استعداد پاجوش دادن را دارند امکان قلمه ریشه را نیز دارند مانند شقایق.

قلمه ریشه

این روش نسبت به انواع دیگر، متداول تر است. در این روش قسمتی از شاخه که جوانه جانبی یا انتهایی دارد، از گیاه مادری جدا و برای ریشه زایی در محیط مناسب قرار می دهند. پس از تولید ریشه، آن را به صورت مستقل میکارند. شاخه ای که برای تهیه قلمه انتخاب می شود، ممکن است یکی از سه نوع زیر باشد:

خشبی (چوب سخت) ، نیمه خشبی (چوب نیمه سخت) و علفی.

این قلمه ها از شاخه های علفی و در حال رشد به طول ۱۵ - ۱۰ سانتیمتر برداشته می شوند و با نگهداری چند برگ جوان (۲ - ۳ برگ) ، در بستری مناسب مانند ماسه شسته و یا پیت - پرلیت انجام می شود. شرط موفقیت در قلمه های علفی آلوده نشدن آنها به امراض قارچی و حفظ رطوبت طبیعی با استفاده از نایلون یا شیشه روی آنها و نیز رساندن نور کافی به قلمه ها جهت انجام فتوسنتز و تامین مواد غذایی از طریق فتوسنتز توسط برگهای نگهداری شده می باشد. مانند شمعدانی ، داودی ، میخک و...

قلمه شاخه

قلمه علفی

در نوع نیمه خشبی از بخشی که نیمه خشبی است، قلمه را انتخاب میکنند. در قلمه‌های نیمه خشبی وجود برگ همیشه ضروری نیست ولی نگه داشتن یک یا دو برگ کامل و یا نصف پهنک جهت ریشه‌زایی کمک می‌کند. در هر موقع از سال می‌توان این نوع قلمه را گرفت ولی اکثراً در اواخر بهار که شرایط برای ریشه دار کردن قلمه‌ها مساعد است این کار انجام می‌شود. مانند داودی، ختمی چینی، زیتون، مرکبات، برگ نو و...

کاریز یا قنات یا کهریز به راهی که در زیر زمین کنده شده تا آب از آن جریان یابد می‌گویند. کاریز کانالی است در عمق زمین برای ارتباط دادن رشته چاه هایی که از "مادر چاه" سرچشمه می‌گیرد به منظور هدایت آب به سطح زمین و مدیریت آب برای کشاورزی و سایر مصارف. این کانال ممکن است تا رسیدن به سطح زمین هزارها متر به طول بیانجامد و سرانجام آب این کاریزها برای شرب و کشت و کار روی زمین می‌آیند که به این محل دهنه کاریز یا سر قنات می‌گویند.

قلمه نیمه خشبی

قنات

جهت رفع انحراف درختان به کار می رود. برای درختان جوانی که به تنهایی قادر به ایستادن نمی باشند همچنین به منظور حفاظت درخت در برابر آسیب رساننده ها از قیم استفاده می شود.

مجموعه عملیاتی است که منجر به استقرار غده، نهال، بذر و ... در زمین یا محیط دیگری شود. تسطیح زمین، کودپاشی، مرزکشی و آبیاری قبل از کشت، شخم، دیسک زدن، نهرکشی، بوجاری و ضد عفونی بذر، بذرپاشی، زیرخاک کردن بذر، نشاکاری و امثال آنها در این مجموعه عملیات قرار می گیرند.

منظور، کاشت انواع محصولات دائمی به تعداد محدود در زمین های بهره برداری، خارج از باغات و قلمستان ها می باشد.

کشت دست پاش غیر متراکم گیاه که امکان خاک ورزی در آن وجود دارد کاشت پراکنده گویند.

کشت دست پاش بسیار متراکم که امکان خاک ورزی در آن

قیم

کاشت

کاشت پراکنده محصولات باغی

کاشت پراکنده محصولات زراعی

کاشت متراکم

نیست.

به کشت متراکم خالص يك
رقم، يك واریته یا يك
نژاد گفته می‌شود.

کشت متراکم چند رقم یا
واریته و یا نژاد در يك
قطعه زمین به طوری که
مجزا کردن مساحت هر نوع
محصول به آسانی امکان‌پذیر
نیست.

منظور، نوعی کاشت است که
بوته، درخت یا درختچه‌ها
به صورتی منظم و طبق
قاعده کاشته شده باشد. در
صورتی که گیاهان بدون نظم
و قاعده ولی با تراکم
کافی کشت شده باشند، به
نحوی که بتوان مساحت
اختصاص یافته به آن را
تعیین کرد نیز، کشت مجتمع
محسوب می‌شود.

منظور از کاشت مجتمع ساده
(تك محصولی)، نوعی کاشت
مجتمع است که در آن فقط
يك نوع محصول دائمی کاشته
شده و اصطلاحاً تك محصولی
باشد. باغی که به منظور
بهره‌برداري از يك محصول
خاص احداث شده ولی در بین
درختان یا در اطراف آن

کاشت متراکم ساده

کاشت متراکم مخلوط

کاشت مجتمع

کاشت مجتمع ساده

تعداد کمی از سایر انواع درختان کاشته شده باشد نیز به صورت کاشت ساده (تک محصولی) منظور می‌شود.

نوعی کاشت مجتمع است که در آن بیش از یک نوع محصول دائمی و به صورت مخلوط کاشته شده است به نحوی که تعیین مساحت هر یک از محصولات مقدور نیست.

تقسیم مزارع و باغچه‌ها به قسمت‌های تقریباً مساوی

نوعی کشت محصول است که برای مرحله کاشت یا داشت آن، عمل آبیاری پیش‌بینی شده باشد، ولو این که به علتی چون بارندگی کافی یا کمبود آب به طور استثناء آبیاری انجام نشود.

نوعی کشت محصول است که برای مرحله‌ی کاشت یا داشت آن عمل آبیاری پیش‌بینی نشده است و آب مورد استفاده گیاه مستقیماً از نزولات آسمانی یا آب تحت الارضی تامین می‌شود. کشت دیم عموماً در زمین کشاورزی دیم انجام می‌شود ولی بطور استثناء ممکن است به صورت تناوبی در زمین

کاشت مجتمع مخلوط

کرت بندی

کشت آبی

کشت دیم

کشاورزی آبی نیزانجام
شود.

منظور از کشت زیر درختی،
کشت محصولات سالانه در
فواصل درختان یا نهال های
باغ است.

نوعی کشت است که در زمین
فقط یک نوع محصول اعم از
سالانه یا دائمی کاشته شود
مانند زمینی که در آن فقط
گندم، یا باغی که در آن
فقط پرتقال کاشته شده
است.

کشت سلول و بافت گیاهی به
همراه روش های مهندسی
ژنتیک از ارکان مهم
فناوری زیستی به عنوان
یکی از علوم پیشرفته دنیا
به شمار می آیند. با علم
به این موضوع که هر یک از
سلول های گیاهی تمایز
نیافته توانایی تبدیل شدن
به گیاه کامل را دارند،
دریچه ای تازه پیش روی
دانشمندان و محققان علوم
زیستی گشوده شد، به نحوی
که در مقایسه با روش های
اصلاح سنتی گیاهان، تسریع
قابل ملاحظه ای در مدت زمان
اجرای برنامه های اصلاحی به
وجود آمد و امکان انجام
تلاقی های بین جنسی را نیز

کشت زیر درختی

کشت ساده

کشت سلول و بافت گیاهی

فراهم نمود. علاوه بر این نگهداری ذخایر توارثی، تولید گیاهان عاری از ویروس و تولید گیاهان هاپلوئید از جمله کاربردهای مهم دیگر کشت بافت و سلول گیاهی می‌باشند. روش‌های کشت بافت مبتنی بر دو مرحله تمایززدایی و تمایزبایی است که انجام هر یک از این مراحل به شرایط خاصی نیاز دارد و باید در محیطی عاری از هرگونه آلودگی صورت پذیرد که گاه باعث افزایش هزینه تولید می‌شود. با این وجود مراکز تولیدی سالیانه میلیون‌ها نهال و گیاه مختلف را از طریق روش‌های ریز ازدیادی به بازار عرضه می‌کنند و فرآورده‌های زیستی متعددی نیز با استفاده از روش‌های کشت بافت تولید می‌شوند.

منظور کشت انواع محصولات یک‌ساله یا دائمی است که در گلخانه‌ها با هدف بهره‌برداري اقتصادي انجام می‌شود. کشت محصولات کشاورزي زیر پوشش موقت مانند کشت زیر پلاستیک، کشت گلخانه‌اي محسوب نمی‌شود.

کشت گلخانه ای

اگر روی زمین طی یک سال چند بار کاشت و برداشت محصولات سالانه انجام شود، کشت دوم و کشتهای بعد از آن، کشت مجدد محسوب می شود.

کشت مجدد

کاشت دو یا چند نوع محصول به صورت توأم، کشت مخلوط نامیده می شود. در این نوع کشت، مجزا کردن مساحت هر نوع محصول به آسانی مقدور نیست، مانند کشت مخلوط پنبه و هندوانه در مزارع یا کشت درهم گلابی، سیب و گیلان در باغ ها.

کشت مخلوط

سبزديسه يا كلروپلاست ديسه هايي داراي سبزينه هستند كه در سيتوپلاسم ياخته هاي گياهي يافت مي شوند. سبزديسه ها به امواج مختلف طيف نوري حساس اند و با استفاده از سبزينه ي خود انرژي فوتونها را به مولكولهاي شيميايي تبديل مي كنند. شمار سبزديسه ها به طور ژنتيكي معين است. همچنين كلروپلاست از واحدهايي به نام گرانوم ساخته شده است كه انرژي خورشيد را يه دام مي اندازد و خود اين گرانوم ها نيز از واحد هايي به نام تيلاكويد تشكيل شده است. درون كلروپلاست مايعی

كلروپلاست

سیال به نام استروما یا
بستره تشکیل شده است .
درواقع کار اصلی کلروپلاست
فوتوسنتز است (فوتوسنتز :
فرایندی است که انرژی
خورشید را جذب می کند و
آب و دی اکسید کربن را به
صورت مواد غذایی و یا قند
ها و اکسیژن تبدیل می
کند) . کلروپلاست دارای دو
غشاء است که عبارتند از:
۱- غشاء درونی ۲- غشاء
خارجی که فضای درون
کلروپلاست را به سه بخش
تقسیم می کند که عبارتند
از: ۱ - فضای درون غشاء
داخلی که گرانوم
(تیلاکوئید) در آن قرار
دارد. ۲- فضای بین غشاء
داخلی و خارجی ۳- فضای
درون گرانوم
ها (تیلاکوئیدها) و رشته ها
. همچنین درون کلروپلاست
DNA حلقوی و کلروفیل که
از اجزای مهم کلروپلاست
است وجود دارد.

ایجاد و توسعه کمربند سبز
با هدف کاهش آلودگی هوا،
برای جلوگیری از ورود گرد
و غبار و ریزگرد، تلطیف و
تعدیل هوا موثر است.
معمولاً برای اجرای طرح
کمربند سبز از گونه های
سازگار، ماندگار و مناسب
با شرایط اقلیمی استفاده
می شود که این طرح می تواند

کمربند سبز

در مناطق حاشیه‌ای شهر توسعه یابد.

پروژه‌های کمربند سبز در شهرها معمولاً با هدف ایجاد بادشکن و فیلتر طبیعی به منظور مقابله با پدیده گرد و غبار، شن‌های روان، بادهای موسمی و ایجاد اکوسیستم طبیعی پیش‌بینی می‌شوند. یکی از مهمترین تأثیرات این پروژه‌ها توسعه فضاهای سبز شهری و تولید اکسیژن است. علاوه بر این، گیاهان با فرایند تعریقی که انجام می‌دهند دمای محیط را تعدیل می‌کنند. به طوری که پوشش‌های گیاهی قادرند در گرم‌ترین روزهای تابستان دمای محیط پیرامون خود را تا چهار درجه سانتی‌گراد کاهش دهند و در عین حال ۵۰ درصد بر رطوبت هوا اضافه کنند. یک هکتار فضای سبز شهری از نوع درختی و پوشش چمنی و بوته‌ای قادر است در هر نوبت بارندگی ۶۸ تن گرد و غبار را جذب کند.

پراکندن کود در سطح مزرعه، باغات، جنگل‌ها و مراتع را کودپاشی گویند که با دست، ماشین آلات زمینی و هوایی انجام پذیر است. کود پاشی به صورت مایع و جامد هم انجام می‌گیرد.

کود پاشی

کود حیوانی

کود حیوانی در حقیقت از فضولات حیوانات تهیه می‌شود که بیشتر از کود گوسفند و گاو و اسب و یا مرغ تشکیل می‌شود. کود حیوانی به علت دارا بودن حجم وسیعی از مواد آلی و غذایی باقی مانده که برای غنای خاک بسیار مفید می‌باشد در طول تاریخ همواره مورد توجه کشاورزان بوده است.

کودهای زیستی (کود بیولوژیک) به مواد حاصلخیزکننده‌ای گفته می‌شود که دارای تعداد کافی از یک یا چند گونه از میکروارگانیسم‌های سودمند خاکزی هستند. کودهای زیستی، ریز اندامگان

هایی (میکروارگانیسم‌هایی) هستند که قادرند عناصر غذایی خاک را در یک فرایند زیستی تبدیل به مواد مغذی همچون ویتامینها و دیگر مواد معدنی کرده و به ریشه خاک برسانند. مصرف کودهای زیستی کم هزینه تر هستند و در اکوسیستم آلودگی به وجود نمی‌آورد. کودهای زیستی مواد نگه‌دارنده ی میکروارگانیسمهای سودمند خاک می‌باشند.

کود زیستی

يك نوع كود آلي كه از بقايای گیاهان و جانوران و یا زباله‌های خانگی و شهری در اثر تخمیر و پوسیده شدن مواد موجود در آنها به وجود می‌آید به طوری که پودر شده و فرم اولیه خود را از دست داده باشد.

کمپوست کودی است که از بازیافت مواد ارگانیک (مواد زائدی که از گیاهان و حیوانات برجای می‌مانند) به دست می‌آید.

از کمپوست (Compost) در باغبانی و کشاورزی به عنوان تقویت‌کننده خاک استفاده می‌شود. کارشناسان کشاورزی عقیده دارند کمپوست یکی از بهترین کودهای گیاهی و تقویت‌کننده‌های طبیعی خاک است و می‌تواند جایگزین خوبی برای کودهای تجاری شود. مهمترین حسن این کود، ارزان بودن آن است. استفاده از کمپوست ساختار خاک را ارتقا می‌دهد، محتوای خاک را تقویت می‌کند و سبب می‌شود خاک مدت زمان بیشتری بتواند آب را در خود نگه دارد. کمپوست قدرت باروری خاک را افزایش می‌دهد و کمک می‌کند ریشه‌های سالم در گیاه رشد کند.

کمپوست

این کود همچنین برای کنترل فرسایش، احیا و ساخت زمین‌های مرطوب به عنوان پوشش به کار می‌رود. کمپوست همچنین با ماسه مخلوط می‌شود و برای زه‌کشی زمین به کار می‌رود.

مواد ارگانیک موجود در کمپوست در حقیقت مواد غذایی میکروارگانیسم‌هایی هستند که خاک را در وضعیتی سالم و متعادل نگه می‌دارند. نیتروژن، پتاسیم و فسفر موادی هستند که در نتیجه تغذیه

میکروارگانیسم‌ها از مواد آلی تولید می‌شوند و در نتیجه تنها تعداد اندکی از مواد مغذی می‌ماند که باید به خاک افزوده شود. اغلب باغبان‌ها و کشاورزان مدت‌هاست که به حسن‌های این کود سیاه، غنی و طبیعی پی برده‌اند.

نکته مهم این است که با طی زمان کافی تمام زباله‌های ارگانیک در طبیعت به کمپوست تبدیل می‌شوند. البته همه زباله‌ها برای تولید کمپوست در خانه مناسب نیستند. در اغلب سیستم‌های تولید کمپوست که در خانه‌ها به کار می‌روند، سیستم به دمای مناسب برای کشتن عوامل بیماری‌زا

نمی‌رسد، در نتیجه باید در نوع مواد اولیه‌ای که برای تولید کمپوست به کار می‌رود دقت کرد.

محدوده ای از پست‌ترین سطوح ارتفاعی مناطق بیابانی است که به جهت انباشت املاح، فاقد شرایط لازم برای حیات است.

مکانی است که با ایجاد ساختمان با پایه‌های ثابت و سقف شیشه‌ای یا پوشش پلاستیکی برای تولید محصولات سالانه یا دائمی در محیط تحت کنترل از نظر حرارت، رطوبت، نور، تهویه و غیره اختصاص یافته است.

گیاهان آپارتمانی به گیاهانی اطلاق می‌شود که به دلیل نداشتن مقاومت در برابر سرما بایستی در محیط مساعد و سربسته با توجه به نیاز به نور، حرارت و رطوبت مناسب در قسمت‌های مختلف آپارتمان نگهداری شوند. عوامل مهم در رشد و پرورش گیاهان آپارتمانی عبارتند از: نور، آب، درجه حرارت، رطوبت، کود و خاک.

کویر

گلخانه

گیاهان آپارتمانی

گیاهانی هستند با طول
عمری بیش از ۲ سال. این
نامگذاری برای تفکیک این
نوع گیاهان با طول عمر
بیش از ۲ سال از دیگر
گیاهان با طول عمرهای ۲
ساله و یک ساله انجام شده
است. همچنین این نامگذاری
نشان دهنده تفاوت میان
گیاهانی با قسمت‌های چوبی
و گیاهان بدون قسمت‌های
چوبی است که معمولاً گیاهان
پایا قسمت‌های چوبی بیشتری
دارند. گیاهان پایا
می‌توانند دارای عمری
کوتاه (تنها چند سال) و
یا مانند درختان دارای
عمری بلند باشند. گیاهان
پایا در مناطق گرمتر و
شرایط مناسب آب و هوایی
بسته به فصل رویششان
بیشترین میزان رشد را
می‌توانند داشته باشند.
برخی از گیاهان پایا
می‌توانند همیشه سبز باشند
مانند درخت کاج.

گیاهان پوششی، گیاهانی کم
ارتفاع هستند و به ندرت
به ارتفاع ۱ متر می‌رسند.
گرچه استثناهایی نیز
دارند. گیاهانی هستند
کوتاه و سریع‌الرشد که
اکثر آنها در زمان بسیار
کوتاهی، سطح خاک را فرا
گرفته و زمین را به خوبی
می‌پوشانند. باعث زیبایی

گیاهان پایا

گیاهان پوششی

فضای سبز می شوند و همزمان از فرسایش خاک جلوگیری می کنند. برخلاف چمنه‌ها، بیشتر گیاهان پوششی قابلیت پاخوری ندارند. این گیاهان نسبت به مواد غذایی پر توقع نبوده و آب زیادی لازم ندارند. درعین حال به توجه و مراقبت کمی نیاز دارند. عده ای از آنها نسبت به شوری خاک مقاوم می باشند و برخی دیگر در خاک های شنی و ضعیف به خوبی رشد و نمو می کنند. به علاوه زمانی که گیاهان پوششی به خوبی رشد کنند و بصورت متراکم و انبوه دربیایند، مانع از رشد علفهای هرز می شوند. بنابراین بعد از کاشت گیاهان پوششی مشکل علفهای هرز وجود نخواهد داشت.

گیاهانی هستند که غالباً تنه یا ساقه چوبی دارند و پس از برداشت محصول، تمام یا قسمتی از گیاه در زمین باقی می ماند و مجدداً در سالهای بعد محصول می دهد.

هر نوع گیاه اعم از بوته، درختچه، درخت و سایر انواع گیاهان است که محصول اصلی آن به منظور زیبا سازی اماکن و معابر مورد استفاده قرار

گیاهان دائمی

گیاهان زینتی

می‌گیرد. بخش زینتی ممکن
است گیاه کامل و یا
اندامی از گیاه نظیر گل،
شاخه یا برگ باشد.

پس از کاشت چمن به علل
مختلف از قبیل کاشت غیر
اصولی، هجوم پرندگان و
مورچه‌ها و غیره در بعضی
قسمتهای چمن کاری شده،
چمن تنک می‌شود که باید
مجدداً عمل بذرکاری انجام
گیرد، به این صورت که با
کمک شن‌کش، سیخک و یا
چنگال باغبانی زمین را
خراش داده و بذر پاشی می
کنند روی آن را با لایه ای
(حدود ۲-۱ سانتی متر) از
کود دامی پوسیده فاقد آهک
می‌پوشانند.

مالچ (mulch) به هر گونه
پوششی اطلاق می‌شود که برای
محافظت و ارتقاء کیفیت
خاک، روی سطح خاک گسترده
می‌شود. مالچ‌ها به دو دسته
ارگانیک و غیر ارگانیک
تقسیم بندی می‌شوند:
مالچ‌های ارگانیک عمدتاً
شامل پوست خرد شده
درختان، تراشه‌های چوب و
برگ درختان می‌باشند.
مالچ‌های غیر ارگانیک شامل
لاستیک و پلاستیک بازیافتی،
مواد آلی، سنگریزه و سایر
مواد غیر طبیعی هستند.
مالچ‌ها بسته به نوع

لکه گیری چمن

مالچ

استفاده، ویژگی‌های
فیزیکی، شیمیایی و
بیولوژیک مختلفی از خود
بروز می‌دهند. مالچ
ارگانیک رنگی، گونه‌ای از
مالچ است که به طور
همزمان، دارای ارزش
دکوراتیو و زیستی است.
این نوع مالچ از تراشه‌های
چوب فراوری شده به دست
می‌آید که در حالت
استاندارد، با مواد
ارگانیک رنگ‌آمیزی شده و
با طول عمری قریب به ۲
سال (با توجه به شرایط آب
و هوایی) خاک، گیاهان و
محیط را از ویژگی‌های
اکولوژیک و زیبایی
ظاهری خود بهره‌مند
می‌سازد.

در تعریفی دیگر، مالچ به
پوشش غیر زنده‌ای اطلاق
می‌شود که برای محافظت از
گیاهان در زمستان و
همچنین تثبیت شن‌های روان
و جلوگیری از ریزگرد،
مورد استفاده قرار
می‌گیرد.

این ماده، از گیاهان در
برابر تغییر دمای شدید
خاک و از دست رفتن آب
زمین محافظت می‌کند و باعث
جلوگیری از رشد علف‌های
هرز و ریزگرد می‌شوند.
مالچ همچنین در
تابستان‌های خشک پوشش
مناسبی برای هر نوع گیاه
پوششی است.

انواعی از محصولات کشاورزی هستند که معمولا ساقه علفی دارند و دوره رویش آنها کمتر از یک سال است. این محصولات برای تولید دوره بعد دوباره کاشته می شوند . محصولاتی نظیر یونجه ، زعفران و نیشکر که تا چند سال قسمت زیر زمینی آنها پس از برداشت در زمین باقی می ماند و مجددا در سال بعد رشد می کند نیز در این گروه قرار می گیرند.

مجموعه محصولات غیر چوبی از جنگل شامل صمغ ، تانن و گیاهان دارویی و صنعتی و محصولات غیر علفه ای از مرتع شامل مواد یا اجزا گیاهی دارای خواص دارویی ، خوراکی و صنعتی را گویند.

مجموعه اقداماتی است که به منظور کنترل و استفاده از رواناب های سطحی ناشی از بارندگی ها در جهت احیای پوشش گیاهی مناطق بیابانی انجام می شود.

زمینی است اعم از کوه ، دامنه یا زمین مسطح که در فصل چرای دارای پوششی از نباتات علفه ای خودرو باشد و با توجه به سابقه

محصول سالانه

محصول فرعی جنگل و مرتع

مدیریت هرزآب

مرتع

چرا عرفاً مرتع شناخته شود
. اراضی آیش ولو آنکه
دارای پوشش علوفه ای
خودرو باشد، مشمول تعریف
مرتع نمی شود.

شخص حقیقی و یا حقوقی است
که بنا به تشخیص سازمان
جنگل ها، مراتع و
آبخیزداری کشور، با توجه
به عرف منطقه، مجوز بهره
برداری از محدوده مشخصی
از مراتع عمومی را با
دریافت پروانه چرا در
اختیار می گیرد.

مراتعی است که مورد
استفاده دام عشایر که
دارای نظام خاص اجتماعی
عشایری بوده قرار می گیرد

مراتعی هستند که در
دشتهای پست، دامنه ها و
کوهپایه ها یا در مناطق
با عرض جغرافیایی کم واقع
شده اند. در این مناطق
رشد گیاهان در اواخر
پاییز و زمستان نیز میسر
بوده و به طور عمده در
این فصول مورد تعلیف دام
قرار می گیرند. درصد قابل
توجهی از پوشش گیاهی این
مناطق بوته ای می باشد.

مرتعدادار

مراتع عشایری

مراتع قشلاقی

مراتعی هستند که دارای درختان و درختچه های خودروی جنگلی پراکنده بوده و درصد تاج پوشش یا مساحت سایه انداز آن بین يك تا ۵ درصد باشد. ارزش تولیدات چوبی این مراتع در شرایط طبیعی کمتر از ارزش تولیدات علوفه ای آن است.

مراتع حفاصل مراتع ییلاقی و قشلاقی را تشکیل می دهند و معمولاً در فصل بهار و پاییز مورد تعلیف دام واقع می شود.

مراتعی هستند که عمدتاً در مناطق کوهستانی قرار دارند. در این مناطق دوره رشد گیاهی دیر شروع شده و معمولاً به علت شروع سرمای زودرس طول دوره رویش گیاهی کوتاه است. این مراتع در فصل تابستان مورد استفاده دام قرار می گیرد. پوشش گیاهی این مراتع گیاهان نرم و علفی می باشد.

نراد یا *Abies* سرده ای از درختان همیشه سبز و سوزنی برگ است. این جنس در حدود ۴۰ گونه ی درختی در مناطق معتدل نیم کره شمالی دارد. درخت نراد نمی تواند

مراتع مشجر

مراتع میانبند

مراتع ییلاقی

نرادها

خاک‌هایی را که بیش از حد مرطوب، اسیدی و خشک باشند تحمل کند. بهترین آب و هوا برای درختان نراد، آب و هوای مدیترانه‌ای است.

شاخه های رویشی نابارور و نامطلوبی هستند که به طور عمودی بر روی ساقه اصلی و شاخه های مسن می رویند. شاخه های نرک برای شاخه های بارده مزاحمت زیادی ایجاد می کنند و آنها را باید حذف کرد.

گیاه سبز شده از بذر در خزانه را پس از آنکه چند برگ اصلی بر روی آن ظاهر شد و آماده انتقال برای کاشت در زمین اصلی یا ظروف گردید، نشاء می‌نامند.

به مکانی گفته می‌شود که با توجه به منابع آب و خاک و شرایط آب و هوایی برای تولید و تکثیر نهال و اندام‌های تکثیری مورد استفاده و بهره‌برداری قرار گیرد.

شامل ایجاد کانالهای مخصوص انتقال آب از منبع آب تا پای درختان می باشد، چنانچه قبلاً کانال

نرک ها

نشاء

نهالستان

نهرکشی

کشی یا نهرکشی در باغ
صورت پذیرفته لازم است تا
اصلاح و مرمت آنها به
منظور استفاده بهینه از
منابع آبی موجود صورت
پذیرد.

نهج به انتهای شاخه که
از قسمت‌های گل نگاهداری
می‌کند، گفته می‌شود. نهج
محور یک گل است و قسمت‌های
گل روی آن قرار دارند.
چنانچه یک گل بطور
جداگانه روی دمگل به وجود
آید، نهج انتهای بالایی
پایه گل است.

نهج از چند یا بسیاری
گره‌های متراکم که توسط
میانگره‌های بسیار کوتاه
از یکدیگر جدا شده‌اند
تشکیل می‌گردد. قسمت‌های
ضروری گل یک بار یا بیشتر
از هر سطح نهج رشد
می‌یابند. اولین میانگره
شاخه در زیر نهج
پایک است. دومین میانگره
در زیر یک گل منفرد ممکن
است دمگل‌نامیده شود. در
قاعده پایک برگ (برگ
تغییر شکل یافته) وجود
دارد که در زیر گل قرار
دارد.

مجموعه ای متمایز ،
یکنواخت و پایدار از
گیاهان است که زیر مجموعه

نهج

واريته گیاهی یا نژاد

ی یک گونه را تشکیل می دهند . واریته وقتی در سطح وسیع و تجاری کشت شود رقم تجاری یا کولتیواتور نامیده می شود.

کاشت مجدد نهال و بذر بجای نهال و بذر از بین رفته در عملیات بیولوژیکی در سنوات گذشته را واکاری گویند.

وجین، از بین بردن علفهای هرز به روش مکانیکی است، علفهای هرز، رقیب گیاه در جذب غذا و استفاده از آب و نور و هوا هستند. به این دلیل کشاورزان به روشهای گوناگون سعی می کنند علفهای هرز را از بین ببرند. وجین به دو صورت زیر انجام می شود:

- وجین دستی که با بیل، فوکا و تیشه توسط کارگر انجام می شود.

- وجین ماشینی که با کولتیواتور و در کشتهای ردیفی انجام می گیرد.

ورمی کمپوست متشکل از ورمی (کرم خاکی) و کمپوست (کود آلی) به معنای نوعی کود آلی است که از فعالیت کرم خاکی حاصل می گردد. بیش از ۲۷۰۰ نوع کرم خاکی در طبیعت

واکاری

وجین کردن

ورمی کمپوست

وجود دارد این کرم‌ها با
کاوَش خاک، تغذیه عناصر
موجود در خاک و آمیختن آن
با آنزیم‌های موجود در بدن
خود، خاک را تازه می‌کنند
و قدرت باروری آن را
افزایش می‌دهند همچنین به
دلیل جابجایی مداوم در
خاک، با ایجاد سوراخ‌های
زیاد، راه نفوذ اکسیژن به
خاک را آسان می‌کنند.

بطور کلی هرس عبارتست از
قطع کامل یا جزئی شاخه،
ریشه، پوست یا برگ به
منظور تحت تاثیر قرار
دادن و هدایت نحوه رشد و
باروری گیاه.

این عمل در مورد خاکهای
سنگین جهت اصلاح زهکشی خاک
صورت می‌گیرد. قبل از
کاشت هر گیاهی بهتر است
اقدام به جمع آوری خاکهای
آلوده به روغن، زباله و
نخاله های ساختمانی نموده
و در صورت نیاز با خاک
مناسب زراعی تعویض گردد.

کشت هیدروپونیک شیوه ی
کشت بدون خاک می‌باشد. در
این نوع کشت متخصصان
نیازهای غذایی گیاه را
ارزیابی کرده و به جای
خاک با استفاده از آبی که
به گیاه داده می‌شود و با

هرس

هوادهی خاک

هیدروپونیک

افزودن عناصر ماکرو و میکرو، همچنین نگه داشتن گیاه توسط مواد نگهدارنده بی اثر مانند پرلایت عملاً نیاز به خاک را برطرف می کنند.